

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU DIREKTIIV 91/676/EMÜ

12. detsember 1991

veekogude kaitsmise kohta põllumajandusest lähtuva nitraadireostuse eest

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 130 lõiget s,

võttes arvesse Komisjoni ettepanekut,¹

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust,²

võttes arvesse majandus- ja sotsiaalkomitee arvamust³

ning arvestades, et:

vee nitraadisisaldus liikmesriikide mõnes piirkonnas suureneb ja juba ületab Nõukogu 16. juuni 1975. aasta direktiivis 75/440/EMÜ (liikmesriikides joogivee võtmiseks mõeldud pinnavee nõutava kvaliteedi kohta,⁴ muudetud direktiiviga 79/869/EMÜ⁵) ja Nõukogu 15. juuli 1980. aasta direktiivis 80/778/EMÜ (joogivee kvaliteedi kohta,⁶ muudetud 1985. aasta ühinemisaktiga) sätestatud norme;

Euroopa Ühenduste neljandas keskkonnategevuskavas⁷ on viidatud sellele, et Komisjon kavatses teha ettepaneku direktiivi kohta, mis käsitleks loomakasvatuse heitmete laotamisest või heitmisest ning väetiste liigkasutamisest tingitud veereostuse kontrollimist ja vähendamist;

Komisjoni rohelises raamatus "Ühise põllumajanduspoliitika perspektiivid" on ühise põllumajanduspoliitika reformi puhul viidatud sellele, et kuigi Ühenduse põllumajanduses on vaja kasutada lämmastikku sisaldavaid väetisi ja sõnnikut, põhjustab väetiste liigkasutamine keskkonnoahtu ning et intensiivsest loomakasvatusest tuleneva probleemi lahendamiseks on vaja ühismeedet ning et põllumajanduspoliitika peab rohkem arvestama keskkonnapoliitikat;

Nõukogu 28. juuni 1988. aasta resolutsioonis Põhjamere ja teiste veekogude kaitsmise kohta Ühenduses⁸ kutsutakse komisjoni üles tegema ettepanekuid Ühenduse tasandil võetavate meetmete kohta;

Ühenduse veekogusid mõjutava hajureostusallikatest lähtuv reostus on eelkõige tingitud põllumajandusest pärinevatest nitraatidest;

seepärast on inimeste tervise, elusvarade ja veeökosüsteemide kaitsmiseks ning selleks, et kindlustada vee kasutamist muudel õiguspärastel viisidel, vaja vähendada põllumajandusest pärit nitraatide põhjustatud või esilekutsutud veereostust ning hoida ära edasist reostamist; selleks on tähtis võtta meetmeid, mis puutuvad kõigi lämmastiku sisaldavate ainete hoidmisse ja põllumajandusmaal kasutamisse ning teatavasse maaharimisviisidesse;

kuna ühe liikmesriigi veekogude reostamine nitraatidega võib mõjutada teiste liikmesriikide veekogusid, tuleb vastavalt asutamislepingu artikli 130 lõikele r võtta meetmeid Ühenduse tasandil;

häid põllumajandustavasid soodustades võivad liikmesriigid tulevikus pakkuda kõikidele veekogudele ühesugust kaitset reostamise eest;

teatavad alad, kust lämmastikureostuse suhtes tundlikud veekogud saavad oma vee, vajavad erilist kaitset;

liikmesriikidel on vaja kindlaks teha tundlikud alad ning luua ja viia ellu tegevuskavad lämmastikuühenditest tingitud veereostuse vähendamiseks nendel aladel;

need tegevuskavad peaksid hõlmama meetmeid kõigi lämmastikku sisaldavate väetiste kasutamise piiramiseks põllumajandusmaal ning eelkõige määrama kindlaks sõnniku kasutamise piirmäärad;

meetmete tõhususe tagamiseks on vaja veekogusid seirata ja kasutada lämmastikuühendite mõõtmiseks võrdlusmeetodeid;

teatavate liikmesriikide hüdrogeoloogiline olukord on tunnistatud selliseks, et vee kvaliteedi paranemine tänu kaitsemeetmetele võib võtta aastaid;

peab moodustama komitee, mis abistaks Komisjoni käesoleva direktiivi rakendamisel ja selle kohandamisel teaduse ja tehnika edusammudega;

liikmesriigid peavad koostama ja esitama komisjonile aruandeid käesoleva direktiivi rakendamise kohta;

komisjon peab korrapäraselt aru andma käesoleva direktiivi rakendamisest liikmesriikides,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Käesoleva direktiivi eesmärk on:

- vähendada põllumajandusest lähtuvatest nitraatidest põhjustatud või tingitud veereostust ning
- vältida sellise reostuse jätkumist.

Artikkel 2

Käesoleva direktiivi kohaselt on:

- a) *põhjavesi* – kogu vesi, mis asub allpool maapinda küllastumusvööndis ning on otseses kokkupuutes pinnase või mulla aluskihiga;
- b) *magevesi* – looduslik väikese soolsusega vesi, mida kõlbab sageli võtta ja töödelda joogiveeks;
- c) *lämmastikuühend* – igasugust lämmastikku, peale gaasilise molekulaarlämmastiku, sisaldav aine;
- d) *põllumajandusloomad* – kõik kasutamiseks või kasu saamiseks peetavad loomad;
- e) *väetis* – igasugune lämmastikuühendit või lämmastikuühendeid sisaldav aine, mida kasutatakse põllumajandusmaal taimede kasvu edendamiseks; selle hulka võivad kuuluda sõnnik, kalakasvatustäädid ja reoveesete;
- f) *mineraalväetis* – igasugune tööstuslikult toodetud väetis;
- g) *sõnnik* – loomaväljaheidet või allapanu ja loomaväljaheidete segu, sealhulgas ka töödeldud kujul;
- h) *laotamine* – ainete lisamine põllumajandusmaale kas maapinnale laialilaotamise, maassesüstimise, muldaviimise või mulla pinnakihtidega segamise teel;
- i) *eutrofeerumine* – veekogu vee rikastumine lämmastikuühenditega, mis kiirendab vetikate ja suurtaimestiku kasvu ning rikub sel moel veorganismide omavahelist tasakaalu ning vee kvaliteeti;
- j) *reostamine* – lämmastikuühendite vahetu või kaudne heitmine põllumajandusest veekeskkonda, mis ohustab inimeste tervist, kahjustab elusvarasid ja veeökosüsteeme, halvendab keskkonna esteetilist väärtust või häirib vee muid õiguspäraseid kasutusviise;
- k) *tundlik ala* – artikli 3 lõike 2 kohaselt määratletud maa-ala.

Artikkel 3

1. Liikmesriigid määravad I lisa sätestatud kriteeriumide põhjal kindlaks veekogud, mis on reostunud, ja veekogud, mida reostus võib mõjutada, kui artikli 5 kohaseid meetmeid ei võeta.

2. Pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist peavad liikmesriigid kahe aasta jooksul määrama tundlikeks aladeks kõik sellised maa-alad oma territooriumil, millelt lõikes 1 määratletud veekogud saavad oma vee ning mis reostavad neid veekogusid. Nad teatavad sellest esmasest määramisest komisjonile kuue kuu jooksul.

3. Kui mõne teise liikmesriigi veekogust otseselt või kaudselt tulev veereostus mõjutab ühe liikmesriigi poolt lõike 1 kohaselt kindlaksmääratud veekogu, siis võivad need liikmesriigid, mille vett mõjutatakse, teavitada sellest teisi liikmesriike ja komisjoni.

Asjaomased liikmesriigid korraldavad, vajaduse korral koos komisjoniga, vajaliku kooskõlastamise, et teha kindlaks sellise reostuse allikad ning valida meetmed reostatavate veekogude kaitsmiseks, et tagada vastavus käesolevale direktiivile.

4. Liikmesriigid vaatavad läbi, muudavad või täiendavad tundlike alade nimistut, kui see on vajalik, aga vähemalt kord nelja aasta jooksul, et võtta arvesse muutusi ja tegureid, mida ei olnud võimalik ette näha tundlike alade eelmise määramise ajal. Nad teatavad komisjonile kõikidest nimistu muudatustest või täiendustest kuue kuu jooksul.

5. Liikmesriigid on vabastatud tundlike alade kindlaksmääramise kohustusest, kui nad koostavad ja rakendavad käesoleva direktiivi artiklis 5 osutatud tegevuskavasid kogu oma riigi territooriumil.

Artikkel 4

1. Et tagada kõigi veekogude ühesugust kaitset reostuse eest, peavad liikmesriigid kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist:

a) koostama hea põllumajandustava eeskirja või eeskirjad, mida põllumajandustootjad täidavad vabatahtlikkuse alusel ning mille sätted hõlmavad vähemalt II lisa punktis A osutatut;

b) vajaduse korral koostama talunike koolitamist ja teavitamist hõlmava hea põllumajandustava eeskirja(de) ellurakendamiskava;

2. Liikmesriigid peavad esitama oma hea põllumajandustava eeskirjade üksikasjad komisjonile ning komisjon lisama nende eeskirjade kohta artiklis 11 osutatud aruandesse. Kui komisjon seda vajalikuks peab, võib ta saadud teabe põhjal teha nõukogule asjakohaseid ettepanekuid.

Artikkel 5

1. Artiklis 1 määratletud eesmärkide saavutamiseks peavad liikmesriigid käivitama määratud tundlike alasad hõlmavad tegevuskavad kahe aasta jooksul pärast artikli 3 lõikes 2 osutatud tundlike alade esmast määramist või ühe aasta jooksul pärast iga artikli 3 lõikes 2 osutatud järgmist määramist.

2. Tegevuskava võib hõlmata kõiki liikmesriigi territooriumil olevaid tundlike alasad või, kui liikmesriik seda vajalikuks peab, võib eri tundlike alade või nende osade jaoks koostada erikavad.

3. Tegevuskavades tuleb arvesse võtta:

a) olemasolevat teaduslikku ja tehnilist teavet eelkõige põllumajandusest ja muudest allikatest pärinevate lämmastikukoguste kohta;

b) keskkonnatingimusi kõnealuse liikmesriigi asjakohastes piirkondades.

4. Tegevuskavad tuleb rakendada nelja aasta jooksul pärast koostamist ning nad peavad koosnema järgmistest kohustuslikest meetmetest:

a) III lisas kirjeldatud meetmed;

b) liikmesriikide poolt artikli 4 kohaselt kehtestatud hea põllumajandustava eeskirjades sätestatud meetmed, välja arvatud need, mis on asendatud III lisas kirjeldatud meetmetega.

5. Peale selle võtavad liikmesriigid tegevuskavade raames täiendavaid või tõhusamaid meetmeid, mida nad vajalikuks peavad, kui algusest peale on selge või tegevuskavade rakendamisel saab selgeks, et lõikes 4 osutatud meetmeid artiklis 1 püstitatud eesmärkide saavutamiseks ei piisa. Kõnealuseid meetmeid valides võtavad liikmesriigid arvesse nende tõhusust ja maksumust, võrreldes muude võimalike vältimismeetmetega.

6. Liikmesriigid koostavad ja rakendavad sobivaid seirekavasid käesoleva artikli alusel rakendatud tegevuskavade tulemuslikkuse hindamiseks.

Liikmesriigid, mis rakendavad artiklit 5 kogu oma territooriumil, peavad jälgima vee (pinna- ja põhjavee) nitraadisisaldust sellistes mõõtepunktides, kus on võimalik kindlaks määrata vee põllumajandusest lähtuvat nitraadireostuse suurust.

7. Liikmesriigid vaatavad vähemalt üks kord nelja aasta jooksul läbi ja, kui vaja, muudavad oma tegevuskavasid, lisades neisse lõike 5 kohaseid meetmeid. Nad peavad komisjonile teada andma kõigist oma tegevuskavamuudatustest.

Artikkel 6

1. Tundlike alade määramiseks ja määratud tundlike alade nimistu muutmiseks peavad liikmesriigid:

a) kahe aasta jooksul pärast käesoleva direktiivi teatavakstegemist ühe aasta kestel jälgima mageveekogude vee nitraadisisaldust:

(i) liikmesriikide pinnaveekogude direktiivi 75/440/EMÜ artikli 5 lõike 4 kohastes ja/või muudes liikmesriigi pinnaveekogusid iseloomustavates proovivõtukohtades vähemalt üks kord kuus ning suurvee ajal sagedamini;

(ii) liikmesriikide põhjaveekihte iseloomustavates proovivõtukohtades kindla sagedusega, arvestades direktiivi 80/778/EMÜ sätteid;

b) kordama punktis (a) kirjeldatud seireprogrammi vähemalt iga nelja aasta tagant, välja arvatud nendes proovivõtukohtades, kus kõikide varasemate proovide nitraadisisaldus on olnud alla 25 mg/l ning kus ei ole ilmnenud ühtki uut tegurit, mis võiks nitraadisisaldust suurenda ja mis puhul seirekava on vaja korrata üksnes iga kaheksa aasta tagant;

c) iga nelja aasta tagant kontrollima oma mageveekogude, suudmeala- ja rannikuvee eutrofeerumisastet.

2. Mõõtmisel peab kinni pidama IV lisas osutatud võrdlusmeetodeist.

Artikkel 7

Artiklites 5 ja 6 osutatud seire suuniseid võib koostada artiklis 9 sätestatud korras.

Artikkel 8

Käesoleva direktiivi lisasid võib kohandada teaduse ja tehnika edusammudega artiklis 9 sätestatud korras.

Artikkel 9

1. Komisjoni abistab komitee, millesse kuuluvad liikmesriikide esindajad ja mille eesistuja on Komisjoni esindaja.

2. Komisjoni esindaja peab andma komiteele kavandi võetavate meetmete kohta. Komitee peab andma oma arvamuse selle kavandi kohta tähtajaks, mille eesistuja määrab olenevalt küsimuse kiireloomulisusest. Arvamus tuleb anda sellise häälteenamusega, nagu on sätestatud EMÜ asutamislepingu artikli 148 lõikes 2 nõukogu otsuste vastuvõtmiseks komisjoni ettepanekute põhjal. Liikmesriikide esindajate hääli komitees arvestatakse kõnealuses artiklis sätestatud moel. Eesistuja ei hääleta.

3. (a) Komisjon võtab kavandatavad meetmed vastu, kui nad on komitee arvamusega kooskõlas.

b) Kui kavandatavad meetmed ei ole komitee arvamusega kooskõlas või kui komitee jätab arvamuse andmata, esitab komisjon viivitamata nõukogule ettepaneku võetavate meetmete kohta. Nõukogu teeb otsuse kvalifitseeritud häälteenamusega.

c) Kui nõukogu ei ole otsust teinud kolme kuu jooksul alates nõukogu poole pöördumisest, võtab komisjon ettepanud meetmed vastu, välja arvatud siis, kui nõukogu on lihthäälteenamusega olnud kõnealuste meetmete vastu.

Artikkel 10

1. Liikmesriigid peavad komisjonile käesoleva direktiivi teatavakstegemisele järgneva nelja aasta ja pärast seda iga järgneva nelja aasta kohta esitama V lisas kirjeldatud teavet sisaldava aruande.

2. Käesoleva artikli kohane aruanne esitatakse komisjonile kuue kuu jooksul pärast käsitletava perioodi lõppu.

Artikkel 11

Komisjon avaldab artikli 10 kohase teabe põhjal kuue kuu jooksul pärast liikmesriikide aruannete kättesaamist koondaruanded ning edastab need Euroopa Parlamendile ja Nõukogule. Komisjon esitab nõukogule 1. jaanuariks 1998 aruande käesoleva direktiivi ja eelkõige selle III lisa sätete rakendamise kohta ning vajaduse korral lisab sellele ettepanekud direktiivi läbivaatamiseks.

Artikkel 12

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusaktid kahe aasta jooksul alates käesoleva direktiivi teatavakstegemisest⁹. Liikmesriigid teatavad sellest otsekohe komisjonile.

2. Kui liikmesriigid need meetmed vastu võtavad, lisavad nad neisse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi üle otsustavad liikmesriigid.

3. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiivi reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud siseriiklike õigusaktide sätted.

Artikkel 13

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 12. detsember 1991

Nõukogu nimel

eesistuja

J.G.M. ALDERS

¹ EÜT C 54, 3.3.1989, lk 4 ja EÜT C 51, 2.3.1990, lk 12.

² EÜT C 158, 26.6.1989, lk 487.

³ EÜT C 159, 26.6.1989, lk 1.

⁴ EÜT L 194, 25.7.1975, lk 26.

⁵ EÜT L 271, 29.10.1979, lk 44.

⁶ EÜT L 229, 30.8.1980, lk 11.

⁷ EÜT C 328, 7.12.1987, lk 1.

⁸ EÜT C 209, 9.8.1988, lk 3.

⁹ Käesolev direktiiv tehti liikmesriikidele teatavaks 19. detsembril 1991.

I LISA

ARTIKLI 3 LÕIKES 1 OSUTATUD VEEKOGUDE KINDLAKSMÄÄRAMISE KRITEERIUMID

A. Artikli 3 lõikes 1 osutatud veekogud määratakse kindlaks muu hulgas järgmiste kriteeriumide järgi:

- 1) kas mageveekogude ja eelkõige nende veekogude, mida kasutatakse või kavatsetakse kasutada joogivee võtmiseks, vesi sisaldab või võib sisaldada, kui artikli 5 kohaseid meetmeid ei võeta, rohkem nitraate, kui direktiivis 75/440/EMÜ sätestatud;
- 2) kas põhjavee nitraadisaldus on või võib olla üle 50 mg/l, kui artikli 5 kohaseid meetmeid ei võeta;
- 3) kas looduslikud mageveejärved, muud mageveekogud, suudmeveekogud, rannikumeri ja meri on eutrofeerunud või võivad lähitulevikus eutrofeeruda, kui artikli 5 kohaseid meetmeid ei võeta.

B. Kõnealuseid kriteeriume kohaldades peavad liikmesriigid arvestama:

- 1) veekogude ja maa füüsilisi ja ökoloogilisi omadusi;
- 2) tänapäevateadmisi lämmastikuühendite käitumise kohta keskkonnas (vees ja mullas);
- 3) tänapäevateadmisi artikli 5 kohaselt võetavate meetmete mõju kohta.

II LISA

HEA PÕLLUMAJANDUSTAVA EESKIRI (EESKIRJAD)

A. Hea põllumajandustava eeskiri või eeskirjad, mille eesmärk on vähendada nitraadireostust ning võtta seejuures arvesse ühenduse eri piirkondades valitsevaid olusid, peavad sisaldama järgmisi tegureid hõlmavaid sätteid sedavõrd, kui võrd need on asjakohased:

- 1) väetiste laotamiseks ebasobivaid aegu;
- 2) väetiste laotamist suure kaldega maale;
- 3) väetiste laotamist vettinud, üleujutatud, külmunud või lumega kaetud maale;
- 4) väetiste laotamise tingimusi vooluveekogude lähedal;
- 5) sõnnikuhoidlate mahutavust ja ehitust, sealhulgas meetmeid põhjavee ja pinnaveekogude reostamise vältimiseks neist välja voolava või maasse imuvate loomaväljaheiteid sisaldavate vedelike ja silomahlaga;
- 6) nii mineraalväetiste kui ka sõnniku põllumajandusmaale laotamise korda, sealhulgas laotusnorme ja -ühtlust selleks, et hoida vette pääsevat väetusainekadu vastuvõetaval tasemel;

B. Liikmesriigid võivad oma hea põllumajandustava eeskirja(desse) lisada ka punkte, mis käsitlevad:

- 7) maakasutuse korraldust, sealhulgas külvikordi ning püsiluhtuuride ja üheaastaste kultuuride all oleva maa vahetamist;

- 8) taimestikuga kaetud maa miinimumpinda (vihmasel) ajal, et taimed kasutaksid mullas olevat lämmastikku, mis muidu põhjustaks vee reostamist nitraatidega;
- 9) väetuskavade koostamist ja arvepidamist väetiste kasutamise kohta igas põllumajandusettevõttes;
- 10) vee reostamise vältimist niisutussüsteemidest ära voolava või juurekihist sügavamale imbuva veega.

III LISA

MEETMED, MIS PEAVAD SISALDUMA ARTIKLI 5 LÕIKE 4 KOHADES TEGEVUSKAVADES

(a)

1. Meetmed peavad hõlmama eeskirju järgmise kohta:

- 1) ajad, mil teatavat tüüpi väetisi ei tohi põllumajandusmaale laotada;
- 2) sõnnikuhoidlate mahutavus, mis peab olema suurem, kui on vaja sõnniku hoidmiseks pikima aja kestel, mil sõnniku laotamine tundlikele aladele on keelatud, välja arvatud siis, kui suudetakse pädevale asutusele tõestada, et hoidlatesse mitte mahtuv sõnnik kõrvaldatakse mingil muul keskkonda mitte ohustaval moel;
- 3) väetiste laotamise piirangud, mis on kooskõlas hea põllumajandustavaga ja võtavad arvesse asjaomase tundliku ala omadusi ning eelkõige:
  - a) mulla omadusi ja tüüpi ning maapinna kallet;
  - b) kliimaolusid, sademeid ja niisutamist;
  - c) maakasutust ja põllumajandustavasid, sealhulgas külvikordi

ning mis tuginevad:

(i) põllukultuuride eeldatav lämmastikuvajaduse

ning

(ii) kultuuride mullast saadava ja väetistega antava lämmastikukoguse vahekorral, mis oleneb:

- mullas sisalduvast lämmastikukogusest sel ajal, mil põllukultuur hakkab lämmastikku olulisel määral kasutama (talve lõpus on mullas suurel hulgal lämmastikku),
- orgaanilise lämmastiku varude mineraliseerumisel mulda lisanduvast lämmastikukogusest,
- sõnnikuga antavaist lämmastikuühendeist,
- mineraal- ja muude väetistega antavaist lämmastikuühendeist.

2. Nende meetmetega tagatakse iga talu või loomafarmi puhul, et igal aastal laotatava, sealhulgas loomade endi maale jäetava, sõnniku hulk ei ületa lubatud laotusnormi.

Lubatud laotusnorm, s.o kogus ühe hektari kohta, on sõnnikukogus, mis sisaldab 170 kg lämmastikku. Kuid:

(a) esimeses nelja-aastases tegevuskavas võivad liikmesriigid lubada sõnnikukogust, mis sisaldab 210 kg lämmastikku;

(b) esimese nelja-aastase tegevuskava ajal ja pärast seda võivad liikmesriigid lubada eespoolosutatust erinevaid laotusnorme. Need normid tuleb määrata nii, et nad ei ohustaks artiklis 1 määratletud eesmärkide saavutamist, ning neid tuleb põhjendada objektiivsete kriteeriumidega, nagu näiteks:

- pikad kasvuperioodid,
- suure lämmastikuvajadusega põllukultuurid,

- sademete suur netohulk tundlikul alal,
- erakordselt suure denitritseerimisvõimega mullad.

Kui liikmesriik lubab punkti (b) kohaselt erinevat laotusnormi, peab ta sellest teavitama komisjoni, mis kontrollib selle põhjendatust artiklis 9 sätestatud korras.

3. Liikmesriigid võivad lõikes 2 osutatud laotusnormid arvutada loomade arvu põhjal.

4. Liikmesriigid teatavad komisjonile, kuidas nad kohaldavad lõike 2 sätteid. Kui komisjon seda vajalikuks peab, võib ta saadud teabe põhjal teha nõukogule asjakohaseid ettepanekuid artiklis 11 sätestatud korras.

IV LISA

MÕÕTMISE VÕRDLUSMEETODID

Mineraalväetised

Lämmastikühendeid mõõdetakse meetodil, mida on kirjeldatud komisjoni 22. juuni 1977. aasta direktiivis 77/535/EMÜ väetiste proovivõtu- ja analüüsimeetodeid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta,¹ muudetud direktiiviga 89/519/EMÜ².

Mageveekogud, rannikumeri ja meri

Nitraadisisaldust mõõdetakse kooskõlas nõukogu 12. detsembri 1977. aasta otsuse 77/795/EMÜ (millega kehtestatakse ühenduses mageda pinnavee kvaliteedi alase teabe vahetamise ühtne kord,³ muudetud otsusega 86/574/EMÜ⁴) artikli 4a lõikega 3.

¹ EÜT L 213, 22.8.1977, lk 1.

² EÜT L 265, 12.9.1989, lk 30.

² EÜT L 334, 24.12.1977, lk 29.

⁴ EÜT L 335, 28.11.1986, lk 44.

V LISA

TEAVE, MIS PEAB SISALDUMA ARTIKLIS 10 OSUTATUD ARUANNETES

1. Teatis artikli 4 kohaselt võetud ennetusmeetmete kohta.
2. Kaart, millel on näha:
  - (a) artikli 3 lõike 1 ja I lisa kohaselt kindlaks määratud veekogud, näidates iga veekogu puhul, millist I lisa loetletud kriteeriumi alusel veekogu kindlaks määrati;
  - (b) määratud tundlike alade asukohad, tehas vahet olemasolevate ja pärast eelmise aruande esitamist määratud alade vahel.
3. Artikli 6 kohase seire tulemuste kokkuvõtte koos põhjendustega selle kohta, miks iga tundlik ala selleks määrati ning miks tundlike alade nimistut muudeti või täiendati.
4. Kokkuvõtte artikli 5 kohaselt koostatud tegevuskavadest ning eriti:
  - (a) artikli 5 lõike 4 punktides a ja b nõutud meetmeid;
  - (b) III lisa punktis 4 nõutud teabest;
  - (c) mis tahes artikli 5 lõike 5 kohastest täiendavaist või tõhustusmeetmeid;
  - (d) kokkuvõtte artikli 5 lõike 6 kohaselt evitatud seirekavade tulemustest;
  - (e) liikmesriikide oletused aja kohta, mille jooksul artikli 3 lõike 1 kohaselt kindlaks määratud veekogud eeldatavasti reageerivad tegevuskava kohastele meetmetele, ning nende oletuste arvatava ebakindluse aste.